

Digitaliseret af / Digitised by

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
THE ROYAL LIBRARY

København / Copenhagen

Titel: SF om EF : 7 : Valgmuligheden skal bevares

Ophav:

Ressourcetype:

Ressourcetype:

Oprindelsesdato: 1972

Emne:Partiprogram, partiprogrammer, program

Opstilling: DA-småtryk. Politik 8

Relateret:

Relateret:

Copyright: Billedet er muligvis beskyttet af loven om ophavsret

[SF om EF : 7 : Valgmuligheden skal bevares](#) 3

[SF om EF : 7 : Valgmuligheden skal bevares](#) 4

[SF om EF : 7 : Valgmuligheden skal bevares](#) 5

[SF om EF : 7 : Valgmuligheden skal bevares](#) 6

DET KGL. BIBLIOTEK
KØBENHAVN

7

SF om EF er en serie foldere med dokumentarisk materiale om konsekvenserne af dansk tilslutning til fællesmarkedet.

Serien er påbegyndt i december 1971 og vil løbe frem til folkeafstemningen.

Serien er et led i Socialistisk Folkeoplysningsforbund studiekredsmateriale.

Denne artikel er oprindelig skrevet som en december-kronik til Hølstebro Dagblad og er forfattet af pastor Johannes Lind, Fredericia. Han er SF's folketingskandidat i Herningkredsen.

Valgmuligheden skal bevares!

Af JOHANNES LIND

Julemærketiden er over os. Og jeg ville ikke have noget imod, om årets røde mærke med de tre vismænd skulle få den sandsynligvis utilsigtede bivirkning, at det mindede så mange som muligt om den røde rapport, som vore tre økonomiske "vismænd" udsendte omtrent samtidig med julemærkets fremkomst. "Markedsperspektiver og strukturproblemer" hedder den. Og nu skulle enhver kunne skaffe sig et eksemplar gennem sin boghandler og med egne øjne konstatere, hvad disse vismænd har at pege på.

Jamen, er det da virkelig nødvendigt, at man selv sætter sig hen og læser sådan noget tungt stof?

Vismandsrapporten: tørt stof?

For det første er det ikke så tungt allsammen endda. Og for det andet har denne rapport været udsat for en mildest talt usaglig behandling i store dele af dagspressen. Både presse og politikere har triumferende forkyndt, at nu kunne der ikke mere herske tvivl om, hvor umuligt det ville være for

Danmark at holde sig uden for EF. Arbejdsløshed og devaluering og økonomisk stagnation ville være resultatet, hvis man kastede sig ud i det "uansvarlige eksperiment", som vi EF-modstandere opfordrer til. "Rapporten om det uheldige i at stå udenfor EF"; sådanne og lignende vendinger har i fede overskrifter skullet slå fast, hvor entydigt EF-tilhængerne kunne finde støtte i vismandsrapporten.

Overfor denne massive fordrejning må man så stille en opfordring om, at så mange som muligt gør sig den ulempe selv at se efter, hvad rapporten siger.

Det er på sin vis sørgeligt, at det skulle være nødvendigt. For hvorfor har man ellers vist nogle mennesker den tillid at sætte dem ind i folketinget, om ikke man skulle regne med, at de så ville orientere sig så grundigt, at de blev i stand til at fremlægge kendsgerningerne sagligt og forståeligt for befolkningen. Det er naturligvis en ærlig sag, hvis man er uenig med vismændene og finder, at deres bedømmelsesgrundlag er utilstrækkeligt. Men at forvrænge deres konklusioner for at få dem gjort til autoritativ rygdækning for ens egen propaganda, det er – for nu at sige det i al stilfærdighed – ingen ærlig sag.

Det er da rigtigt, at vismændene nævner både devaluering og arbejdsløshed som muligheder, hvis vi holder os uden for EF. Men man skal bare ikke fortie, at lignende dystre fremtidsperspektiver også tegner sig, blot knapt så akut, hvis vi indlemmes i EF. Og i begge situationer er det for vismændene at se landets betalingsunderskud, der har forringet vor økonomiske bevægelsesfrihed; det underskud,

som også den borgerlige regering med flid har forøget.

Tilslutning ikke ene saliggørende

I begge situationer volder dette underskud problemer. Mest hvis vi holder os uden for EF; det lægger vismændene ikke skjul på. Men de skjuler heller ikke, at det er et overgangsfænomen, og at det ikke er megen grund til at tro, at en tilslutning til EF på længere sigt er det eneste saliggørende for dansk økonomi.

Med andre ord: Der er nok udsigt til en noget ubehagelig overgang, men vi kan klare os som selvstændig nation.

Vore modstandere spørger os altid om, hvilket alternativ vi har til EF. Vi har altså bl.a. det alternativ, at vi slet og ret fortsætter som en selvstændig nation, der på normal vis indgår handelsaftaler m.m. med udlandet. (Vi er heller ikke bange for at nævne Nordek igen. Efter TV-høringen med de fire nordiske statsministre fornylig kan ingen mere være i tvivl om, at vi har haft ret, når vi har hævdet, at det er Danmarks og Norges EF-planer, der for tiden umuliggør realistiske forhandlinger om et Nordek).

Måske kommer der nogle år, hvor vi må holde noget igen på forbrugsstigningen. Det kan blive strengt nok, især hvis vi absolut skal betragte det som noget af en livsbetingelse, at vi hele tiden og uden afbrydelse bliver rigere.

Men man må se i øjnene, at den forbigående økonomiske stramning, der under alle omstændigheder vil blive nødvendig, og som sandsynligvis bliver mest nødvendig, hvis vi vælger at stå

uden for EF, den rejser endnu mere påtrængende end hidtil spørgsmålet, om byrdefordelingen her i landet er rimelig. Der må gøres en politisk indsats i retning af indkomstudjævning, så at det ikke bliver de lavtlønnede, der skal bære også denne byrde. Der er så store lønforskelle i dette land, at der ikke burde være nogen tvivl om, hvem der skal stå forrest i køen, hvis det bliver nødvendigt at foretage indskærpnings i den hidtidige lønudvikling.

Der skal investeres – men rigtigt!

Og det vil være nødvendigt at føre en politik, der sikrer, at der investeres rigtigt. Alle og enhver kan fatte, at det er en stakket glæde, vi har af at spise for de penge, som vi skulle have købt maskiner for. Der skal investeres. Men der skal investeres rigtigt. Det kapitalmarkedsråd, der under Per Hækkerups ledelse tegner til at blive en afmægtig diskussionsklub, skal forsynes med den kompetence, som oprindeligt var tiltænkt den. Ja ordet "oprindeligt" betyder jo i dette tilfælde "for valget". Da lovede socialdemokraterne *"en bedre planlægning og styring og bedre anvendelse af det danske samfunds økonomiske ressourcer, både af arbejdskraften og af kapitalen"*. De lovede *"et kapitalmarkedsråd, som i overensstemmelse med de samfundsøkonomiske hensyn opstiller generelle retningslinjer for den alt for knappe kapitalmængdes anvendelse"*. –

Ja, man lærer vel efterhånden den livsvisdom, at man kan godt lade socialdemokrater give løfter, hvis bare man giver SFere indflydelse nok til at holde løfterne.

En retfærdigere fordelingspolitik og en mere dynamisk investeringspolitik gøres altså yderligere nødvendig af markedsperspektiverne.

Men endnu eet: Som nævnt er det ifølge "vismandsrapporten" først og fremmest Danmarks underskud på betalingsbalancen, der skaber nogle problemer med henblik på de omstillinger, der bliver nødvendige, uanset om Danmark vælger EF-tilslutning eller selvstændighed. Konsekvenserne kan blive ubehagelige i begge tilfælde, men efter vismændenes opfattelse uden tvivl mest, hvis vi vælger selvstændigheden uden at have truffet de fornødne forberedelser til at rette op på betalingsbalancen.

Det er regeringens ansvar, at reel valgmulighed bliver bevaret

Derfor må det være regeringens uafviselige pligt allerede nu at føre en politik, som kan bevirke, at vi beholder den reelle valgmulighed. Det hjælper ikke noget, at regeringen storsindet giver folket lov til selv at bestemme, hvis den samtidig lader landet glide ind i en økonomisk tvangssituation. Vi er ikke i en sådan tvangssituation, og ifølge "vismændene" behøver vi ikke at komme det. Så skam få den regering, der stiller folket i udsigt, at det selv skal vælge, men som samtidig fører en politik, der gør valgmuligheden illusorisk.

Jeg er egentlig meget i tvivl om, hvorvidt det er rigtigt af SF at holde liv i den nuværende socialdemokratiske regering. I almindelighed er jeg temmelig fanatisk tilhænger af samar-

Nr. 31

bejdet. For små forbedringer er bedre end ingen. Men i den aktuelle situation virker de små forbedringer næsten alt for små i forhold til det helt afgørende, der skiller: EF-spørgsmålet. Socialdemokraterne burde ikke have haft held til at overbevise vælgerne om, at afgørelsen om EF var folketingsvalget uvedkommende. For der kan ikke føres virkelig politik, så længe man er i tvivl om, hvilket mål man har. Og så må det eneste logiske være, at man kræver et nyt valg, så at folketingets sammensætning kan komme til at afspejle

vælgernes vilje i dette altoverskyggende spørgsmål.

Nuvel, – mens dette skrives (8.12.), ser det ikke ud til, at SFs folketingsgruppe vil lægge sig fast på den løsning. Den er måske også mere logisk, end den er realisabel.

Men så må det andet krav også fremsættes så meget des mere ubønhørligt: At valgmuligheden bevares. Vi må ikke finde os i, at der føres en slatten politik, der resulterer i, at konsekvenserne af et nej til EF bliver tunge end rimeligt.

Johs. Lind

Tidligere artikler i serien SF om EF:

1. Jens Maigaard: Til højfinansens gavn
2. T. Hiort-Lorenzen: Historisk fejlgreb
3. Aldo Moro's svar til Ivar Nørgaard
4. Morten Lange: Slutspil om fællesskab eller demokrati
5. Gert Petersen: Fælles udenrigspolitik Englands erklærede mål
6. Gert Petersen/Jens Maigaard: Koster det noget at stå udenfor?

Kommende artikler:

7. Johannes Lind: Valgmuligheden skal bevares
8. Ruth Olsen: EF – vejen til ligeberettigelse, eller tværtimod?
9. Kurt Brauer: Skal vi oversvømmes med patentmedicin?

Under forberedelse er videre (tidligere averteret som nr. 7, men udskudt til først i februar): Aksel Larsen: Fællesmarked, grundlov og folkeafstemning. Iøvrigt fortsætter serien med 1-2 numre hver uge foråret igennem.

HUSK også SFs automatiske telefonsvarer på (01) 12 23 05. Ring, og vi skaffer svar på Deres spørgsmål om EF hurtigst muligt.

Redaktion: Socialistisk Folkeoplysning, Folketinget, 1218 København K, telefon (01) 11 66 00, lokal 559, hos hvem serien eller dens enkelte numre kan rekvireres. Produktion: SF-dagbladet minavisen, Amagerbrogade 85, 2300 København S. minavisen, der kun fås i abonnement, koster pr. md. 12,50 kr., pr. kvartal 36 kr. og for et helt år 120 kr. Bestil abonnement på minavisen på (01) 55 70 11, hverdage kl. 9,00-23,00.

Tillæg til **minavisen**

januar 1972

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst www.kb.dk

For information on copyright and user rights, please consult www.kb.dk